

סיפורה של פניקס

כתבה וציירה אידריס או'ניל

יום אחד התעוררה פיית היער הקטנה
והריחה עשן שמילא את ביתה, שם באלון
הגדול. היא נבהלה, כפי שרק פיית היער
יכולה להיבהל, כי תפקידה היה לשמור
על החורשה הקטנה ולהגן עליה.
היא התעופפה מיד ועלתה לצמרת האלון
הגבוה ביותר שבחורשה, כדי לראות את
מאין בא העשן.
הפייה הקטנה התיישבה בקלות על ענף
ובאור הבוקר ראתה את גריפין הזקן,
ידידה. הוא הקשיב כאשר סיפרה לו
בדאגה על העשן, אך הרגיע אותה. ואז
סיפר לה על הציפור היפה ביותר שראה,
ושקוראים לה פניקס.

פניקס הייתה ציפור יפה שבאה אל ארץ
טינגל-טנגל ממדבר ערב. היא חיה כבר
כחמש מאות שנה במחזור חייה הנוכחי.
הציפור הייתה עכשיו כבר זקנה ועייפה
מאוד וחיפשה מקום יפה בו יכלה לבלות
את ימיה האחרונים.
הגריפין הבטיח לפיית היער הקטנה
שפניקס תישאר רק ימים ספורים
בחורשה, ושאין לה צורך לדאוג לציפור
היגעה.

פניקס התכוננה להיוולד מחדש. דרוש
היה לה זמן כדי לאסוף כוח ובטחון עצמי,
על מנת להתחיל מחזור חיים חדש.
"אבל העשן!" קראה פיית היער הקטנה,
כשחיפשה את הציפור, שם באזור תל
הפיות, שממנו ניתן היה לראות לשון עשן
דקה מתרוממת באוויר הבוקר.

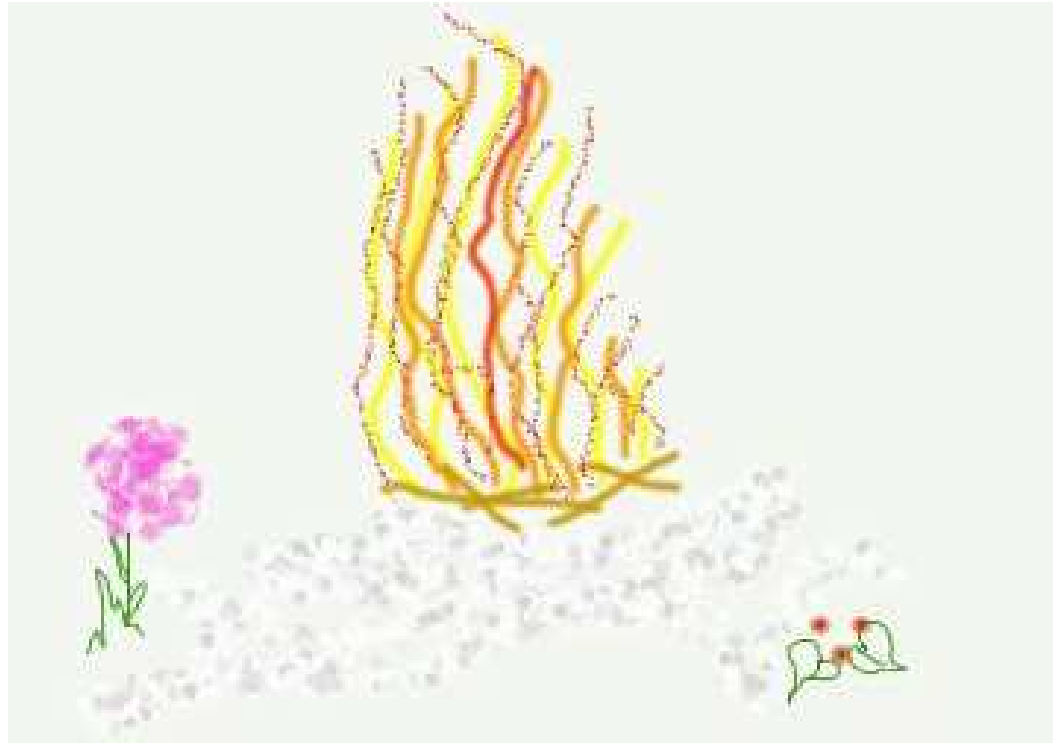

"העשן הוא סימן שפניקס מרגישה טוב"
אמר הגריפין.

פיית היער הקטנה התבוננה בגריפין
הנוטה להירדם. "מה קורה בעצם?"
שאלה בקול רם, כדי שהגריפין לא ירדם.
"הו.. מה.. אא כן פניקס" פיהוק הגריפין.

והגריפין המשיך בסיפור שלו, כשהוא
מפהק מדי פעם. הוא סיפר שבלילה
הקודם, כשתושבי האחו והחורשה
הקטנה ישנו בשקט, פניקס התחילה
לבנות את מוקד התחדשות שלה.
היא עשתה זאת מענפים ריחניים ואזוב
שמצאה בחורשה.

את הזרדים היא אספה אחד, אחד מקורה
ושמה אותם על תל הפיות. היא התעייפה
מאוד אבל המוקד גדל מאוד.
ואז הציפור הביטה בשמיים ומשם בא
ברק, אשר הדליק את המוקד. פניקס
התקרבה יותר לאש ובתנועות כנפיה
לבתה את הלהבות, עד שאש גדולה
בערה על התל.

"אבל היא בוודאי נכוותה מאוד" קראה
פיית יער הקטנה.
"כן, כן" ענה הגריפין בעצב, כשהוא
מנענע את נוצות ראשו הלבנות. הוא
חיבק את הפייה ואמר "שבי עכשיו
ותקשיבי."

פניקס הביטה איך האש מתלהטת ויחד
עם זאת גדל כוחה לעשות את הדרוש
להיוולד מחדש. ברגע מסוים היא
התעופפה וצנחה לתוך האש הסוערת עם
ראשה קדימה. הלהבות טרפו אותה
והתרוממו גבוה לשמיים.
פיית היער הקטנה נדהמה. עיניה
התמלאו בדמעות, אך הגריפין חייך
והמשיך בסיפורו.

הלהבות התרוממו לשמיים ופתאום מתוך
הלהבות יצאה פניקס צעירה ועוד יותר
יפה מקודם, ממש התגלמות של נעורים.
פניקס נראתה עכשיו נהדר, כשנוצותיה
זוהרות באור הירח.
פניקס הייתה שוב יפה, חזקה ובטוחה
בעצמה, כמו שיכולים להיות רק בעלי רוח
הנעורים ויופי.